

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **P. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11.3.2015 **o invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **s e z r u š u j e** a věc se jí vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.3.2015 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení částečně změnila rozhodnutí ze dne 29.10.2014 tak, že slova výroku znějící „od 7.10.2014 náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně“

se nahrazují slovy „od 22.9.2014 náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně“. Ve zbytku pak rozhodnutí ze dne 29.10.2014 potvrdila. Žalovaná vycházela z nového posouzení zdravotního stavu žalobkyně pro účely řízení o námitkách dne 19.1.2015, ze kterého vzala za prokázanou změnu data invalidity II. stupně již od 22.9.2014 a nikoliv od 7.10.2014.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které nesouhlasila s posudkovým hodnocením a namítala každodenní problémy s komunikací jako neslyšící. V loňském roce oslepla na jedno oko, laboratorní vyšetření nepotvrdilo infekční původ a příčina očního problému zůstává neznáma. Žalobkyně velmi psychicky strádala. Jako komunikační prostředek používá zrak, na kterém je proto závislá celý život. Špatně je na tom i psychicky a je v péči psychologa i psychiatra. Domáhá se přiznání invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 11.3.2015 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Ostravě, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Ostrava (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 26.8.2015 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázano, že žalobkyně byla posouzena od 29.8.1990 jako částečně invalidní pro značně ztížené obecné životní podmínky. Od 1.1.2010 pobírala invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Dne 16.9.2014 podala žalobkyně žádost o zvýšení invalidního důchodu. Dne 8.10.2014 provedl lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Ostravě posouzení zdravotního stavu žalobkyně se závěrem, že u ní jde o invaliditu II. stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII, oddílu A, položce 1 přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 40%. S ohledem na další zdravotní postižení tuto hodnotu zvýšil o 10% na celkových 50%. Datum změny stupně invalidity stanovil dnem 7.10.2014. Rozhodnutím ze dne 29.10.2014 byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu II. stupně od 7.10.2014. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o kterých rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, a to na základě posudku o invaliditě žalobkyně ze dne 19.1.2015.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické

lékařky MUDr. M. S. a jejího nálezu ze dne 24.9.2014, z nálezu ORL ambulance MUDr. Z.S. ze dne 22.9.2014, z nálezu Fakultní nemocnice Ostrava, oční kliniky MUDr. Z. H. ze dne 5.9.2014, z propouštěcí zprávy z Fakultní nemocnice Ostrava, kliniky očního lékařství z hospitalizace od 17.6. do 8.7.2014, z nálezu kardiologické ambulance MUDr. M. P. ze dne 4.2.2014, z nálezu Fakultní nemocnice Ostrava, alergologické ambulance MUDr. J. K. ze dne 11.10. a 11.11.2013, nálezu Fakultní nemocnice Ostrava, plicní ambulance MUDr. P. P. ze dne 13.6.2014, z nálezu Fakultní nemocnice Ostrava, neurochirurgické kliniky MUDr. R. L., PhD. ze dne 19.3.2014, z nálezu Fakultní nemocnice Ostrava, EMG laboratoř MUDr. V. ze dne 19.6.2013. Další lékařskou dokumentaci doložila žalobkyně a to nálezy z Fakultní nemocnice Ostrava, psychiatrického oddělení MUDr. M. H., klinické psychologie Mgr. J. L. ze dne 27.11.2014, oční kliniky MUDr. D. C., PhD. ze dne 5.6.2015, MUDr. P. K. ze dne 6.2.2015 a nálezu oční kliniky GEMINI MUDr. K. B. ze dne 16.4.2015, jakož i ze zdravotní dokumentace doložené v posudkovém spise žalobkyně vedené u OSSZ v Ostravě. Rozhodující zdravotní postižení žalobkyně podřadila posudková komise pod kapitolu VIII, oddíl A, položku 2 přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. (oboustranná úplná hluchota), podle které stanovila horní hodnotu poklesu pracovní schopnosti a tuto hodnotu zvýšila o dalších 10% na celkových 70% s přihlédnutím k těžké zrakové komplikaci – slepotě levého oka při chorioretinitidě nejasné etiologie u neslyšící osoby, komunikující pouze odezíráním a znakovou řečí s rozvojem protahované úzkostně depresivní reakce.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní, přičemž šlo o invaliditu III. stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 70% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného doplňujícího posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise zdůvodnila své odlišné hodnotící stanovisko co do poklesu pracovní schopnosti žalobkyně tak, že zvýšila toto hodnocení na celkových 70% pro postupnou progresi zrakového postižení až k slepotě levého oka a pro narůstající úzkostně depresivní reakci, o které posudkový lékař OSSZ ani ČSSZ nebyl informován.

Jelikož u žalobkyně k datu 11.3.2015 šlo o III. stupeň invalidity, krajský soud v souladu s ust. 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná v průběhu dalšího řízení je vázána

závazným názorem krajského soudu, a to že žalobkyně je invalidní ve III. stupni od 22.9.2014.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšné žalobkyni žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 24. září 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce